I Poniedziałek Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (*Mt* 25,31-46): W owym czasie Jezus powiedział do uczniów: Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych [ludzi] od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: "Pójdźcie, błogosławieni Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie". Wówczas zapytają sprawiedliwi: "Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?" A Król im odpowie: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili".

Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: "Idźcie precz ode Mnie, przeklęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom! Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście Mnie." Wówczas zapytają i ci: "Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?" Wtedy odpowie im: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili". I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego».

«Wszystko, czego nie uczynili?cie jednemu z tych najmniejszych, tego?cie i Mnie nie uczynili»

Rev. D. Joaquim MONRÓS i Guitart
(Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj przypomniano nam Sąd Ostateczny, «Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim» (Mt 25:31), i podkreśla się, że ofiarowanie jedzenia, picia, ubrania...to dzieła miłości dla chrześcijanina, gdy czyniąc to potrafi dostrzec w nich samego Chrystusa.

Mówi Jan od Krzyża: «W godzinach popołudniowych będziemy sądzeni z miłości. Naucz się kochać Boga, jak Bóg chce być miłowany, zapomnij o sobie samym». Nie czynienie tego co powinno się czynić w służbie innym dzieciom Boga i braci naszych, to pozostawienie Chrystusa bez tych szczegółów miłości: to grzechy zaniechania.

Sobór Watykański II w konstytucji Gaudium et spes, wyjaśniając wymagania chrześcijańskiej dobroczynności, która nadaje sens pomocy społecznej, mówi: «W naszych czasach, w sposób szczególny wzywani jesteśmy do obowiązku bycia bliskim każdemu człowiekowi i służeniu mu z miłością, niezależnie czy jest to starsza osoba opuszczona przez wszystkich, czy głodny, który apeluje do naszego sumienia, przywołując słowa Pana: ‘Co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili‘ (Mt 25,40) ».

Przypomnijmy, że Chrystus żyje w chrześcijanach... i mówi nam: «Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28,20).

Sobór Laterański IV określa sąd ostateczny jako prawdę wiary: «Jezus Chrystus ma przyjść na koniec świata, aby sądzić żywych i umarłych, i aby dać każdemu według uczynków swoich, zarówno potępionym jak i wybranym (...), aby otrzymali według swych czynów, dobrych i złych: tamtym z diabłem wieczną karę, a tym z Chrystusem wieczną chwałę».

Prośmy Maryję Pannę o pomoc w naszych aktach służby Jej Synowi pośród naszych braci.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Siebie złóżmy w ofierze Bogu, składajmy ją codziennie i bezustannie. Czyńmy, co powiedziano; swoimi cierpieniami bierzmy w siebie Jego cierpienia; krwią uczcijmy Jego krew; z radością dajmy się wynieść na krzyż.» (Święty Grzegorz z Nazajnzu)

- «Przez dzieła miłosierdzia co do ciała dotykamy ciała Chrystusa w braciach i siostrach, którzy potrzebują być nakarmieni, odziani, mieć mieszkanie i być odwiedzani. Właśnie grzesznik, dotykający w cierpiącym ciała Jezusa ukrzyżowanego, może otrzymać dar uświadomienia sobie, że właściwie sam jest nieszczęsnym żebrakiem» (Franciszek)

- «Od żłóbka aż do krzyża Jezus dzieli życie ubogich; zna głód, pragnienie i ogołocenie. Co więcej, utożsamia się z wszelkiego rodzaju ubogimi, a aktywną miłość do nich czyni warunkiem wejścia do swojego Królestwa» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 544)